

Afdeling, men det er glippet, og deri ligger Nødvendigheden af at træffe sadanne Dispositioner, at den for Marinen saa overordenlig vigtige Sag, at der kan være et tilstrækkeligt Antal af vel instruerede Underofficerer, kan blive fremmet. I det jeg haaber, at dette maa blive Følgen af Lovens Gjennemførelse, skal jeg slutte med endnu engang at anbefale Lovforslaget til det høie Things Vedtagelse.

Carstensen: Da de Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede sidste Laler, omtrent indeholde det Samme, som jeg vilde have gjort gjældende til Støtte for Lovforslaget, skal jeg ikke opholde det ærede Thing, men indskrænke mig til at anbefale denne lille Sags Fremme. Det er kun et ringe Skridt, der gjøres fremad, men det er et Skridt i en god Retning, og derfor ønsker jeg — med den høitærede Minister og min ærede Kollega, at Forslaget maa blive fremmet hurtigst muligt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov angaaende de vestindiske Kolonialkassers Bidrag til de almindelige Statsforpødenheder i Genhold til Kolonialloven af 27de November 1863 § 56.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen fattes under Forhandling.

Frijs-Frijsenborg: Det Lovforslag, vi her have at forhandle, og som er forelagt af den høitærede Conscilspræsident og Finantsminister angaaende den toaarige Eftergivelse af et Bidrag fra Den St. Croix, giver jeg min fulde Tilslutning. Det er naturligt, at jeg kun betragter denne Eftergivelse som et lille Bidrag til Den — men som et fuldt berettiget Bidrag, da Dens Indvaanere, enten de ere Arbejdsgivere eller Arbejdstagere, have Krav paa Imødekommen, for at de kunne komme igjennem den Ulykke og Krang, der er fremkommen ved, hvad der har fundet Sted paa Den i Oktober Maaned. Den Opfordring, som enhver første Behandling kunde give til at omtale Sagen i sin Almindelighed, skal jeg paa Grund af Behandlingen andet Steds af de vestindiske Forhold — af en Sag, der staar i Forbindelse med den oreliggende — ikke følge undtagen med Hensyn

til Sagen i sin store Almindelighed, idet jeg opfordrer Thinget til, naar og hvor det maatte faae Leilighed til at støtte denne Koloni i dens Ulykke, at bidrage Sit dertil, naar det ser, at det kan ske uden Skade, ja, til Gavn for Statens Lærv, og idet jeg udtaler den bestemte Fortrøstning, at Regeringen vil se sig i Stand til at befæste og gjenoprette Ordenen paa alle Dele af Den, baade paa det flade Land, i Buss og i Krat, saa at Arbejdet igjennem denne Gjenoprettelse af Ordenen kan blive gjenoptaget og bevirke, at Liv og Virksomhed paany kan fremmes paa Den. Jeg haaber, at det vil lykkes dels ved private Anstrengelser og dels ved Statens Bistand ikke alene at lindre den pøblifikke Nød, men ogsaa at give en god Støtte til Gjenopførelse af Bygningerne baade paa Landet og i Byen, saaledes at der derved kan stables en almindelig Virksomhed paa Den, og at det derved kan blive muligt i den nærmest forestaaende Tid at bringe den rige Øst, som endnu ikke er fordarvet, og som er større end den i Mand's Minde har været, til Nytte, ikke alene for de Besiddende, men ogsaa for den rolige og dygtige Arbejderbefolkning, som ellers vilde tvinges til at søge andet Steds hen. Den hurtigste Hjælp vil være den mest effektive, selv om den bliver mindre. (Stærke Hør!)

Krieger: Saaledes som dette Lovforslag umiddelbart foreligger, trænger det vistnok ikke til nogen særlig Anbefaling. Det vil sikkert ogsaa uden en saadan omtrent som en Selsølgelse blive vedtaget af dette Thing. Det ligger imidlertid i Forholdets Natur, saaledes som det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, fremhævede, at man ikke ret vel ved Behandlingen af dette Lovforslag kan undlade at tænke paa de større Spørgsmaal, som under de pøblifikke Forhold staa i en inderlig, uadskillelig Forbindelse med Lovforslagets Gjenstand, og derfor vil det findes naturligt, at man ikke lader denne Forhandling gaa hen uden i Almindelighed at udtale sin Sympathi med den Befolkning, der er bleven ramt saa pludselig af en overvældende Ulykke. Om vi Danske end ikke ved Nationalitetens Vaand ere knyttede til selve den vestindiske Befolkning, kunne vi dog ikke glemme, at Landet staar under den danske Krones Højhed, at Befolkningen er undergivet den danske Statsmyndigheder, og vi maa alt af den Grund levende interessere os for en betrygget Gjenoptagelse af Arbejdet paa St. Croix, saaledes at ordnede Forhold der kunne give Grundlag for Velstandens Gjenvindelse. Det er en Selsølgelse, at det ikke hører Landsthinget til paa nogen Maade at foregribe de Forhandlinger, der i de nærmeste Dage ville blive aabnede om disse Spørgsmaal i det andet Thing; men med fuld Anerkendelse deraf er det dog tilladt at give Udtryk for den Stemning, der saa at sige paatrænger sig uvilkaarlig, og det er den, at en Sag af denne Beskaffenhed vistnok fremfor